

Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρητὸν τὸν ἐσταυρωμένον· ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. ἀλλ' ὑπάγετε εἴπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. καὶ ἐξεληθοῦσαι ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

The Gospel according to Mark 15:43-47; 16:1-8

At that time, Joseph of Arimathea, a respected member of the council, who was also himself looking for the kingdom of God, took courage and went to Pilate, and asked for the body of Jesus. And Pilate wondered if he were already dead; and summoning the centurion, he asked him whether he was already dead. And when he learned from the centurion that he was dead, he granted the body to Joseph. And he bought a linen shroud, and taking him down, wrapped him in the linen shroud, and laid him in a tomb which had been hewn out of the rock; and he rolled a stone against the door of the tomb. Mary Magdalene and Mary the mother of Joseph saw where he was laid.

And when the sabbath was past, Mary Magdalene, and Mary the mother of James, and Salome, bought spices, so that they might go and anoint him. And very early on the first day of the week they went to the tomb when the sun had risen. And they were saying to one another, "Who will roll away the stone for us from the door of the tomb?" And looking up, they saw that the stone was rolled back; for it was very large. And entering the tomb, they saw a young man sitting on the right side, dressed in a white robe; and they were amazed. And he said to them, "Do not be amazed; you seek Jesus of Nazareth, who was crucified. He has risen, he is not here; see the place where they laid him. But go, tell his disciples and Peter that he is going before you to Galilee; there you will see him, as he told you." And they went out and fled from the tomb; for trembling and astonishment had come upon them; and they said nothing to anyone, for they were afraid.

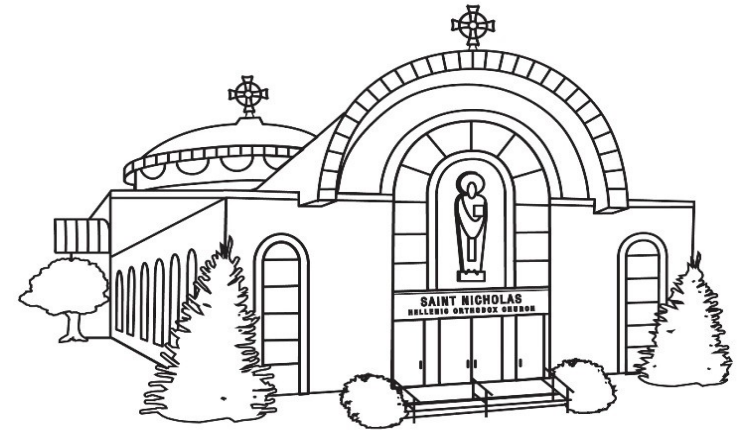
PLEASE NOTE: There will be a **Vigil for the Translation of the Relics of Saint Nicholas** on Thursday, May 19 at 6:00 p.m. Great Vespers will be followed by Orthros and the Divine Liturgy. Please join us for this special service.

HELP FOR THE 2016 FESTIVAL: This year our Greek Fest will be bigger than ever! We really need many more helping hands. Please sign up to help and please ask relatives, friends and neighbors to help, too! A **SIGN-UP sheet** is enclosed. We thank you for anything and all you can do!

2016 FESTIVAL DONATIONS: We still need smaller items for the Fest, that can be picked up while you are grocery shopping. May is Catch-All Month. We will be collecting **Mazola Vegetable Oil, and Pop.** We also have a special list for **WINE.** Please take a look at our lists and see if you can help us with something. Any donation amount will help, including your monetary donation, which we would use to purchase items at a discount. **Thank you so much!**

CONGRATULATIONS EARLY BIRD WINNER: Congratulations to The Staff of Atlantic Painting for winning the \$1,000 prize. If you haven't bought a ticket yet there is still time. Maybe you can be our next winner!

Saint Nicholas Greek Orthodox Church

✠Fr. Christodoulos Margellos

Proistemenos

frchristos@gmail.com

10301 S Kolmar Ave.

Oak Lawn, IL 60453

(708)-636-5460

www.stnicholasil.org

Sunday, May 15th, 2016

Χριστός Ανέστη! Christ is Risen!

Sunday of the Myrrh-Bearers

Saint Pachomios the Great Martyr

Saint Achillios The Wonderworker, Bishop of Larissa

Readings:

Epistle: Acts 6:1-7

Gospel: Mark 15:45-47, 16:1-8

Epistle Reader: Dimitri Dimizas

MEMORIAL

Lucille Padgitt 1 Year

Chris Boutsikakis 1 year

May their Memory be Eternal!

Coffee Fellowship Hour immediately follows the Divine Liturgy and is sponsored today by the Ladies Philoptochos, in the Dr. Mary Dochios Kamberos Community Center.

PARISH ASSEMBLY TODAY

THIS WEEK AT SAINT NICHOLAS

Monday, May 16, 2016

4:30 p.m. Greek School

Tuesday, May 17, 2016

7:00 p.m. Bouzouki Class

7:00 p.m. Adult Greek Dance

7:00 p.m. Philoptochos Meeting

Wednesday, May 18, 2016

4:30 p.m. Greek School

Thursday, May 19, 2016

6:30 p.m. Junior Dance Troupe

**Vigil for the Translation of the Relics
of Saint Nicholas**

6:00 p.m. Vespers followed by Orthros and the Divine Liturgy

Friday, May 20, 2016

7:00 p.m. Great Vespers at Saints Constantine and Helen, Palos Hills

Saturday, May 21, 2016

Saints Constantine and Helen Feast Day

8:00 a.m. Orthros followed by the Divine Liturgy

at Saints Constantine and Helen, Palos Hills

THE SPRING PARISH ASSEMBLY will take place TODAY following the Divine Liturgy. In order to be able to vote, parishioners must have completed their 2015 Stewardship Pledge and be Pledged Stewards for 2016.

Plagal of the Fourth

Though You went down into the tomb, You destroyed Hades' power, and You rose the victor, Christ God, saying to the myrrh-bearing women, "Hail!" and granting peace to Your disciples, You who raise up the fallen.

Πράξεις Αποστόλων 6:1-7

Ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χήραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον, Οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις πνεύματος ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσωμεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρης πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον, καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρμενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων· καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἤρξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Acts of the Apostles 6:1-7

IN THOSE DAYS, when the disciples were increasing in number, the Hellenists murmured against the Hebrews because their widows were neglected in the daily distribution. And the twelve summoned the body of the disciples and said, "it is not right that we should give up preaching the word of God to serve tables. Therefore, brethren, pick out from among you seven men of good repute, full of the Spirit and of wisdom, whom we may appoint to this duty. But we will devote ourselves to prayer and to the ministry of the word." And what they said pleased the whole multitude, and they chose Stephen, a man full of faith and of the Holy Spirit, and Philip, and Prochoros, and Nicanor, and Timon, and Parmenas, and Nicolaos, a proselyte of Antioch. These they set before the apostles, and they prayed and laid their hands upon them. And the word of God increased; and the number of the disciples multiplied greatly in Jerusalem, and a great many of the priests were obedient to the faith.

Κατὰ Μάρκον 15:43-47, 16:1-8

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὐσχήμων βουλευτῆς, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ὁ δὲ Πιλάτος ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλοι ἀπέθανε· καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. καὶ ἀγοράσας σινδὸνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου. ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσὴ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμῃ ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλειψώσιν αὐτόν. καὶ λίαν πρωτὶ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκλύσται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιotoῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· μὴ ἐκθαμβεῖσθε·

Resurrectional Apolotikion

Ἦχος β

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ Ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Second Mode

When Thou didst descend unto death, O Life Immortal, then didst Thou slay Hades with the lightning of Thy Divinity. And when Thou didst also raise the dead out of the nethermost depths, all the powers in the Heavens cried out: O Life-giver, Christ our God, glory be to Thee.

Ἦχος β

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ, εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ, κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Second Mode

When he took down Your immaculate Body from the Cross, the honorable Joseph wrapped it in a clean linen shroud with spices and laid it for burial in a new tomb. But on the third day You arose, O Lord, and granted the world Your great mercy.

Hymn for the Sunday of the Myrrh-Bearing Women

Ἦχος β

Ταῖς μυροφόροις Γυναίξι, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος, ἀλλὰ κραυγασατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Second Mode

The Angel standing at the sepulcher cried out and said to the ointment-bearing women: The ointments are appropriate for mortal men, but Christ has been shown to be a stranger to decay. So go and cry aloud, The Lord has risen and granted the world His great mercy.

Hymn of Saint Nicholas Patron of our Parish Ἦχος δ

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, εγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ υψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Fourth Mode

A model of faith and the image of gentleness, the example of your life has shown you forth to your sheep-fold to be a master of temperance. You obtained thus through being lowly, gifts from on high, and riches through poverty. Nicholas, our father and priest of priests, intercede with Christ our God that He may save our souls.

Memorial Hymn

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὶ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Kontakion

Ἦχος πλ δ

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναίξι Μυροφόροις φθεγγόμενος. Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

FOLLOWING THE RESURRECTION LITURGY and every service for 40 days until the Ascension of our Lord, the priest turns to the congregation and exclaims:

“Glory to His Third-Day Resurrection!”

Δόξα τη Αυτοῦ τριήμερω ἐγερσει!

and the congregation responds by saying:

“We bow down to His Third-Day Resurrection!”

Προσκυνοῦμεν Αυτοῦ την τριήμερον ἐγερσιν!

Let us all remember these life-giving words at the conclusion of the Liturgy. Let us say them with feeling and strength for the 40-day period of the Resurrection as is the practice of our Holy Orthodox Church.

HOLY MYRRHBEARERS SUNDAY: About the beginning of His thirty-second year, when the Lord Jesus was going throughout Galilee, preaching and working miracles, many women who had received of His beneficence left their own homeland and from then on followed after Him. They ministered unto Him out of their own possessions, even until His crucifixion and entombment; and afterwards, neither losing faith in Him after His death, nor fearing the wrath of the Jewish rulers, they came to the tomb, bearing the myrrh-oils they had prepared to anoint His body. It is because of the myrrh-oils that these God-loving women brought to the tomb of Jesus that they are called the Myrrh-bearers. Of those whose names are known are the following: first of all, the most holy Virgin Mary, who in Matthew 27:56 and Mark 15:40 is called "the mother of James and Joseph" (these are the sons of Joseph by a previous marriage, and she was therefore their step-mother); Mary Magdalene (celebrated July 22); Mary, the wife of Clopas; Joanna, wife of Chouza, a steward of Herod Antipas; Salome, the mother of the sons of Zebedee, Mary and Martha, the sisters of Lazarus; and Susanna. As for the names of the rest of them, the evangelists have kept silence (Matthew 27:55-56; 28:1-10. Mark 15:40-41. Luke 8:1-3; 23:55-24:11, 22-24. John 19:25; 20:11-18. Acts 1:14).

Together with them we celebrate also the secret disciples of the Saviour, Joseph and Nicodemus. Of these, Nicodemus was probably a Jerusalemite, a prominent leader among the Jews and of the order of the Pharisees, learned in the Law and instructed in the Holy Scriptures. He had believed in Christ when, at the beginning of our Savior's preaching of salvation, he came to Him by night. Furthermore, he brought some one hundred pounds of myrrh-oils and an aromatic mixture of aloes and spices out of reverence and love for the divine Teacher (John 19:39). Joseph, who was from the city of Arimathea, was a wealthy and noble man, and one of the counselors who were in Jerusalem. He went boldly unto Pilate and asked for the body of Jesus, and together with Nicodemus he gave Him burial. Since time did not permit the preparation of another tomb, he placed the Lord's body in his own tomb which was hewn out of rock, as the Evangelist says (Matthew 27:60).

GREEK CULTURE DAY CAMP AT ST. NICHOLAS: The Greek Culture Camp is the week of July 25 to 29th, everyday, from 9:00 a.m. to 3:00 p.m.. Only a short time left for early registration. Please see the enclosed flyer and contact Kathy Roupas at 312-286-5639, if you are interested.

ΕΤΟΣ 64ον

15 Μαΐου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3285)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

“Απειρες είναι οι στιγμές της ζωής μας κατά τις οποίες βρισκόμαστε σέ αμφιβολία γιά τό τί πρέπει νά κάνουμε. Καί τίς περισσότερες από αυτές διατάζουμε όχι έπειδή δέν ξέρουμε τί νά αποφασίσουμε, τί νά πράξουμε ή πώς νά ενεργήσουμε. “ Αν καί ξέρουμε ποιό είναι τό σωστό, αν καί αισθανόμαστε ποιό είναι τό ήθικά έπιβεβλημένο, αν καί συνειδητοποιούμε τί περιμένει από έμās ό “Άγιος Θεός, παρά ταύτα πράττουμε κάτι τελείως διαφορετικό, αν όχι καί αντίθετο, ή στεκόμαστε άναποφάσιτοι, μόνο καί μόνο έπειδή συνυπολογίζουμε τίς αντιδράσεις των ανθρώπων, τό προσωπικό μας συμφέρον ή τυχόν πιέσεις πού ποικιλοτρόπως μās άσκούνται. “ Αν μάλιστα ή όποια άπόφασή μας έχει καί προσωπικό κόστος, πρώτιστα αυτό δείχνει νά έπηρεάζει τήν άπόφασή μας καί όχι τό θείο θέλημα ή, έστω, ή ήθική τάξη.

Κι αυτός ό διαταγμός, πού ή ύπέμετρη ένδοτικότητα τής έποχής μας έχει όνομάσει άνθρώπινη άδυναμία, δέν είναι τίποτε άλλο παρά ή συγκατάθεση στην άρχή τέλεισης ενός έγκλήματος, μιās πού ή όποια άμαρτία, όσο «μικρή» κατ’ άνθρωπον κι αν λογιζεται, στα μάτια του Θεου δέν παύει νά είναι ύπέμετρη προσβολή του θείου έλλέους, άλλα καί ή ιστορία έχει άποδείξει ότι είναι ή αίτία γιά τήν έπαύσηση του κακού στη γή. Πράγματι, ή λάθος άπόφαση, ιδίως αυτή πού έλήφθη μέ ιδιοτέλεια, καιροσκοπισμό ή μέ διάθεση μετάθεσης του προβλήματος, είναι ύπεύθυνη κατά τίς ιστορικές καταγραφές γιά πολύ πόνο καί καταστροφή στην άνθρωπότητα. Άντίθετα, άπόφαση πού λαμβάνεται βάσει ήθικών άρχων καί αξιών, ιδίως τής άληθινής πίστης, άκόμη κι αν στοιχίζει σέ όποιον τήν πάρει, έπιφέρει εύλογία, άνάπαυση καί ειρήνη συνειδήσεων.

Ίωσήφ ό από Άριμαθαίας

Ή σημερινή εύαγγελική περικοπή, μέσα στους πολλούς χαρακτήρες πού προβάλλει, άναδεικνύει καί τή μορφή του Ίωσήφ του από Άριμαθαίας. Τόν προσδιορίζει κατ’ άρχήν ως «εύσχήμονα βουλευτή». Ό χαρακτηρισμός του εύσχήμονος παραπέμπει στον χριστό καί κόσμιο τρόπο έξωτερικής συμπεριφοράς, σέ μιá άβρότητα καί ευγένεια πρós όλους. Ή ιδιότητα του βουλευτή παραπέμπει στην ιδιότητα του μέλους του Συνεδρίου, του άνώτατου όργάνου διοικήσεως του λαου του Ίσραήλ, άλλα καί του Ναου του Σολομώντα. Αυτό τό όργανο, στα πλαίσια άνοχής των περιφερειακών έντόπιων διοικήσεων, τό διατηρούσε ή Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, γιά νά καλλιιεργεί τήν ψευδαίσθηση κάποι-ας άυτονομίας στους κατακτημένους λαούς.

Ό Ίωσήφ λοιπόν ήταν έπιφανές μέλος τής ιουδαϊκής κοινωνίας, καί μάλιστα σεβαστό καί καθολικά άποδεκτό από όλους. Είναι από τίς μορφές πού, αν καί πλούσιος καί άσκών έξουσία, τό Ευαγγέλιο έπαινει, γιά νά καταφανεί ότι ό πλούτος καί ή έξουσία δέν είναι έξ όρισμού κακά, ούτε δαιμονοποιούνται κατά τήν αντίληψη τής χριστιανικής ήθικής. Άντίθετα, τό πρόβλημα είναι στους διαχειριστές τους, όταν αντί νά τά χρησιμοποιούν ως έργαλεία καί εύκαιρίες διακονίας, τά μετατρέπουν σέ μέσα έκμετάλλεισης καί καταπίεσης.

Καί αυτός ό έπιφανής, ό πλούσιος, ό δυνατός, τήν κρίσιμη ώρα νοιάζεται γιά κάποιον φαινομενικά άδύναμο. «Τολμήσας εισήλθε πρós Πιλάτον καί ήτήσατο τό σώμα του Ίησου». “ Έδωκε ή ήλιος καί άποτελούσε μεγάλη προσβολή κατά τά ιουδαϊκά έθιμα νά μείνει κρεμασμένο καί άταφο νεκρό σώμα κατά τή νύκτα. Κανείς όμως δέν διακινδύνευε νά ζητήσει τό σώμα αυτού πού μέ τόση μανία οι άρχοντες του Ίσραήλ καί οι άκόλουθοί τους όδήγησαν στον άτιμωτικό θάνατο του Σταυρου. Γι’ αυτό καί τονίζεται ότι ό Ίωσήφ τόλημσε. “ Αν καί μέλος του Συνεδρίου, αν καί πλούσιος, αν καί έπιφανής, δέν λογαριάζει τίποτε, ούτε κάμπεται από τον φόβο τής έκδικτικότητας των Ίουδαίων, οι όποιοι καί τό άξίωμα του μπορούσαν νά του άποστερήσουν, καί τήν περιουσία του νά δημεύσουν, άλλα καί νά τον δυσφημήσουν μπορούσαν σέ κοινωνία πού μεθόδευε άποκλεισμούς καί περιθωριοποιήσεις. Παρ’ όη’ αυτά, τόλημσε! “ Έκανε ό,τι του υπάγόρευε ή φωνή τής συνειδήσεως του, άσχετως προσωπικού κόστους!

Πιλάτος

Άλλα καί ό Πιλάτος φαίνεται άλλαγμένος. “ Αν καί συνυπεύθυνος στην άδικη καταδίκη, αν καί μέ πλήρη έπίγνωση συνέπραξε στο μεγαλύτερο έγκλημα στην ιστορία τής άνθρωπότητας, αν καί τήν κρίσιμη στιγμή γιά λόγους ιδιοτέλει-ας φίμωσε τή συνείδησή του, τώρα κάνει αυτό πού πρέπει. “ Ίσως γιατί δέν έχει τήν πίεση του όχλου. “ Ίσως γιατί δέν φοβάται πιά γιά τή θέση του. “ Ίσως γιατί θέλει νά κάνει κάποιον έλάχιστο καλό μήπως καί αντισταθμίσει τό μεγάλο κακό.

Καί άφου διαπιστώνει ότι πραγματικά πέθανε, παραδίδει τό σώμα του Ίησου στον πιό έντιμο άνθρωπο του ιουδαϊκού συνεδρίου. Προσοχή στο ρήμα πού χρησιμοποιεί τό Ευαγγέλιο: «έδωρήσατο». Ήταν συνήθης πρακτική –έπειδή τά σώματα των καταδικασμένων νά πεθάνουν μέ τον πλέον άτιμωτικό θάνατο τής σταυρώσεως δέν παραδίδονταν σέ ταφή, άλλα κατά τον νόμο έπρεπε νά διαπομπευθούν– οι συγγενείς νά δωροδοκούν τους αρμόδιους γιά νά πάρουν τό λείψανο. Ό Πιλάτος δώρισε τό σώμα του Ίησου, δηλαδή δέν δέχθηκε νά γίνει καν λόγος γιά τό όποιοδήποτε αντίλλαγμα. Τό Ευαγγέλιο, άναδεικνύοντας γιά μιá άκόμη φορά τήν αντικειμενικότητα πού τό χαρακτηρίζει, δέν άπομειώνει τό πρόσωπο του Πιλάτου, άλλα ό,τι καλό κάνει του τό άναγνωρίζει.

Ό Ίωσήφ τοημά άψηφώντας τά όσα είχε νά χάσει, μέ μόνο του όπλο τήν ύπακοή στη συνείδησή του ως φωνή του Θεου! Ό Πιλάτος, έστω καί άργά, κάνει αυτό πού πρέπει. Τελικά, ό “Άγιος Θεός εύλογεί αυτόν πού άποφάσισε κατά τό θείο θέλημα, διαφημίζοντάς τον στην άιωνιότητα, όπου κηρύσσεται τό Ευαγγέλιο!

Άρχιμ. Ί. Ν.